

264

ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ

ΤΑ 75ΧΡΟΝΑ ΤΟΥ «ΟΡΦΕΑ»

(1905 - 1980)

Με την ευκαιρία συμπληρώσεως εβδομήντα χρόνων από την ίδρυσή του, ο ιστορικός όμιλος Σερρών «Όρφείας», που ιδρύθηκε το 1905, και σε μιὰ γιορταστική ατμόσφαιρα που διήρκησε ένα επταήμερο με ποικίλες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, τίμησε διαπρεπείς Σερραίους γνωστούς πανελλήνια που διέπρεψαν στα γράμματα και στις τέχνες, άπονέμοντάς τους τιμητικά μετάλλια.

Συγκεκριμένα τιμήθηκαν από τον ιστορικό Σύλλογο οί Πέτρος Πέννας (ιστορία), Σάκης Νάσιουτζικ (φιλοσοφία), Νίκος Άστρεινίδης (μουσική), Γιάννης Πετράκογλου (ζωγραφική) και Κώστας Τσέλιος (γελιογραφία).

Ή άπονομή τών τιμητικών μεταλλίων έγινε την πρώτη ήμέρα τών εκδηλώσεων, στις 9 Δεκεμβρίου 1980 στην νέα αίθουσα του όμίλου, που άρχισαν με όμιλία του Προέδρου Γιώργου Καφταντζή που αναφέρθηκε στην προσφορά του όμίλου στη διάρκεια τών εβδομήντα πέντε χρόνων τής παρουσίας του στον Μακεδονικό Χώρο και στην συνέχεια αναφέρθηκε στο έργο τών τιμηθέντων Σερραίων.

Ό λόγος του Προέδρου του «Όρφείας» κ. Γιώργου Καφταντζή

Σεβασμιώτατε, αξιότιμοι κ. κ. βουλευτές, κ. Νομάρχα, στρατηγέ μου, κ. δήμαρχε, φίλοι όρφικοί, Σερραίες και Σερραίοι,

Ό «Όμιλος Όρφείας» με περηφάνεια και συγκίνηση εγκαινιάζει άπόψε τις γιορτές για τὰ 75 χρόνια από την ίδρυσή του.

Όπως είναι γνωστό ό Όρφείας ιδρύθηκε το 1905 στις Σέρρες που ήταν τότε σκλαβωμένες.

Μυστική έθνικοαπελευθερωτική όργάνωση, ύπήρξε ή ψυχή και το όπλοστάσιο τής έλληνικής άμυνας στην Άν. Μακεδονία. Ή δράση του κατευθύνονταν και συντονίζονταν κρυφά άπό το Έλληνικό Προξενείο τών Σερρών. Έδωσε πολλά θύματα στον άγώνα.

Παράλληλα διατηρώντας φιλαρμονική, χορωδία, θίασο διοργάνωνε έθνικές γιορτές, συναυλίες, χορούς, διαλέξεις, θεατρικές παραστάσεις κλπ. με ξένα συγκροτήματα ή δικά του στην πόλη και στην περιφέρεια καλλιεργώντας έτσι ήθικά και έκπολιτιστικά το λαό και τονώνοντας το

ἔθνικό του αἶσθημα. Τὸ θίασό του τὸν ὀργάνωσε ὁ μέγας Ἕλληνας ἠθοποιὸς Αἰμίλιος Βεάκης (ἔπαιξε καὶ ὁ ἴδιος μετὴν Ἀντιγόνη Γονίδου) καὶ ἀνέβασε «Τόσκα», «Ὁ ἔνοχος», «Οἱ λησταί» τοῦ Σίλλερ κ. ἄ. Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα, ἕναν αἰῶνα σχεδόν, ὁ ΟΡΦΕΑΣ ἀγωνίζεται ἀκούραστα, σκληρὰ παλεύοντας μετὰ ὅλες τὶς γνωστὲς ἀντίξοες συνθήκες τῆς ἀκρι-

Ὁ Πρόεδρος τοῦ «Ὀρφέα» Γιώργος Καφταντζῆς ἀνάμεσα στοὺς τιμηθέντας.

τικῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς κακοδαιμονίας της νὰ καλλιεργήσει πολιτιστικά καὶ νὰ ἀνεβάσει τὴν πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ στάθμη τοῦ τόπου μας.

Σήμερα διαθέτει 60μελὴ μικτὴ χορωδία καὶ μαντολινάτα τὴν ὁποία διευθύνει ὁ Βαγγέλης Παπατσαρούχας.

Τὸ συγκρότημα αὐτὸ πλαισιωμένο κατὰ καιροῦς καὶ μὲ ἄλλα ἐπικουρικὰ κλιμάκια («Φολκλορικὸ» γιὰ τὴν προβολὴ τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν, «Παιδικὴ Μαντολινάτα», «Ἐκκλησιαστικὴ χορωδία»), δίνει τακτικὰ συναυλίες, ὄχι μόνο στὶς Σέρρες καὶ σὲ ἄλλες πόλεις, μὰ καὶ στὰ χωριά, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς ποιοτικὰ διαλεγμένης προσφορᾶς καὶ τῆς σωστῆς πολιτιστικῆς παιδείας εἶναι φανερὴ καὶ ἄμεση.

Τὴν καλλιέργεια τῆς ἔμφυτης ἀγάπης τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ θέατρο ἐπιδιώκει ὁ πειραματικὸς θίασος τοῦ ΟΡΦΕΑ. Ἐξ ἄλλου μολονότι ἐρασιτεχνικός, πιστεύει πὼς μπορεῖ νὰ βοηθήσει στὴν προσέγγιση τῶν ἀνθρώπων ἂν χρησιμοποιηθεῖ σωστὰ ἡ μεγάλη καὶ πρωτογενὴς δύναμη τοῦ θεάτρου μὲ μιὰ σύγχρονη καὶ προβληματικὴ πραγματικότητα, πὼς τὸ θέατρο, λειτουργικὸ καὶ ἐκφραστικὸ ὄργανο πρωταρχικῆς σημασίας γιὰ τὸν ἐξανθρωπισμὸ, εἶναι ἀναγκαῖο στὴν ἐρμηνεία πολλῶν φαινομένων, πού ὀρειοδεικτοῦν τὴ ζωὴ καὶ τὴν μοίρα μας.

Ἡ ἀποψινὴ πρώτη ἐκδήλωση μὲ τὴν ὁποία γίνεται καὶ ἡ ἔναρξη μιᾶς σειρᾶς ἐκδηλώσεων, ὅπως αὐτὲς ἀναγράφονται στὸ πρόγραμμα, εἶναι ἀφιερωμένη σὲ πέντε ἀπὸ τὰ πιὸ ἀξιόλογα τέκνα αὐτοῦ τοῦ τόπου, πού διαπρέπουν στὰ γράμματα, στὶς ἐπιστῆμες καὶ στὶς τέχνες.

Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἐλάχιστο καθῆκον ἑνὸς πολιτιστικοῦ συλλόγου σὰν τὸν ΟΡΦΕΑ, ἀπέναντι σὲ συμπατριῶτες πού ἀφιέρωσαν τὴ ζωὴ τους στὸ ἀγαθὸ κοὶ μὲ τὸ πνεῦμα τους καὶ τὸ ταλέντο τους βοήθησαν στὸν ἐξανθρωπισμὸ τοῦ ἀνθρώπου σὲ μιὰ ἐποχὴ ὑλικὴ καὶ δύσκολη, τιμώντας ἔτσι τὸ ἔθνος μὰ καὶ τὴν ἰσχυριότερη πατρίδα τους.

Οἱ Σερραῖοι πού τιμοῦνται καὶ μᾶς ἔδωσαν τὴ μεγάλη χαρὰ νὰ βρίσκονται ἀπόψε κοντὰ μας λαμπρύνοντας τὸ γιορτασμὸ μὲ τὴν παρουσία τους εἶναι οἱ ἑξῆς :

ὁ Πέτρος Πέννας, ἱστορία,
ὁ Θανάσης Νάσιουτζικ, φιλοσοφία,
ὁ Νίκος Ἀστρεϊνίδης, μουσικὴ,
ὁ Γιάννης Πετράκογλου, ζωγραφικὴ,
ὁ Κώστας Τσέλιος, γελοιογραφία.

Ὁ «Ὀρφέας» ἀνακήρυξε ὅλους ἐπίτιμα μέλη του καὶ ἀπονέμει στὸν καθ' ἓνα ἀναμνηστικὸ μετάλλιο.

Ὁ Πέτρος Θ. Πέννας, γεννήθηκε στὰ Ἄνω Πορρόια. Μετὰ τὴν γέννησή του, οἱ γονεῖς του ἐγκατεστάθηκαν στὶς Σέρρες, ὅπου ἔζησε τὰ

παιδικά του χρόνια, φοιτώντας στὰ λαμπρὰ ἐκπαιδευτήριά της ὡς τὸ 1916. Μὲ τὴν βουλγαρική εἰσβολή στὴν Ἀνατολική Μακεδονία, ἡ οἰκογένειά του ἐγκαταστάθηκε στὸν Πειραιᾶ, ὅπου καὶ ἐπεράτωσε τὶς γυμνασιακές του σπουδές. Τὸ 1919 ἐγγράφεται στὴν Νομικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, καὶ τελειώνοντας τὶς σπουδές του ἐγκαθίσταται στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ στὴν συνέχεια ἄσκησε μὲ ἐπιτυχία τὸ δικηγορικὸ ἐπάγγελμα.

Ἡ ἀπομάκρυνσή του ὅμως ἀπὸ τὶς Σέρρες μὲ τὴν ὁποία τὸν συνέδεαν ὅλες αἱ ἐντυσώσεις τῶν παιδικῶν του χρόνων, καὶ ἡ ἀπέραντη πρὸς αὐτὴν ἀγάπη του, τὸν ἔκαμε ἀθεράπευτα νοσταλγὸ τῆς γενέτειράς του. Τοῦτο στάθηκε ἀφορμὴ στὸ νὰ ἐπιδοθῆ μὲ ἀληθινὸ πάθος σὲ ἱστορικές ἔρευνες καὶ μελέτες γι'αυτὴν, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐνεργὸ πολιτικὴ ν' ἀναμιχθῆ,

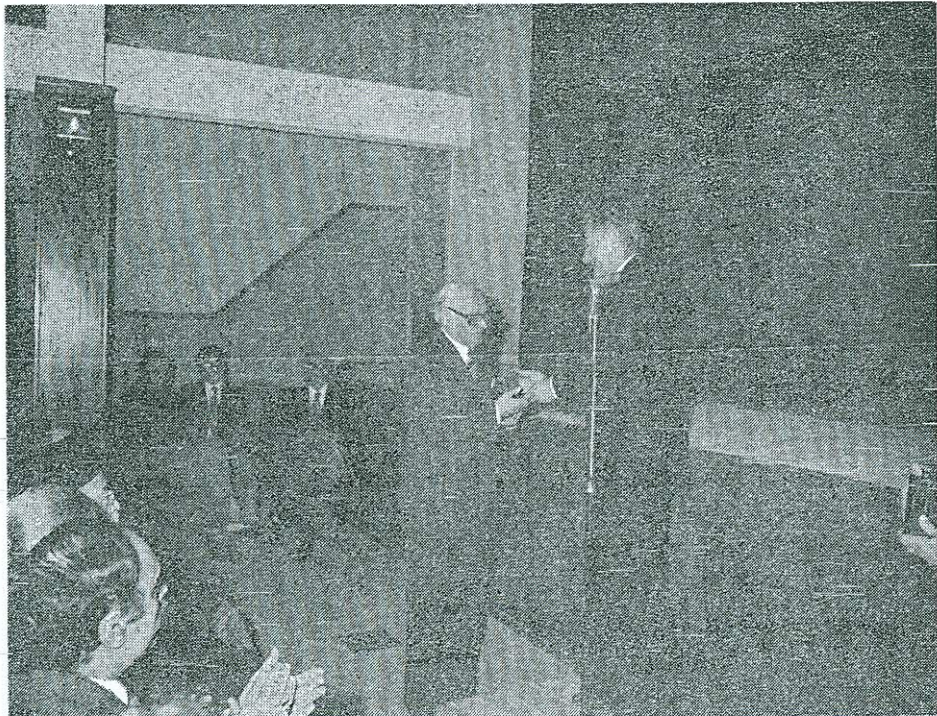
Ἀναμνηστικὴ φωτογραφία στὴν αἴθουσα ἐκθέσεων τοῦ «Ὀρφέα»

ὥστε καὶ ἀπὸ τὴν σκοπιὰ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, μὲ τὸ ὁποῖο κατ' ἐπανάληψι τιμήθηκε, νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὸ παρελθὸν ἀλλὰ καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδας του.

Μὴ ἀρκούμενος στὶς προσωπικὲς καὶ ἀτομικὲς ἔρευνες θέλοντας νὰ δημιουργηθῆ ἔφεση ἱστορικῆς ἔρευνας καὶ μελέτης καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐπιστήμονες γύρω ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ μοῖρα τῆς πόλεως καὶ τῆς ὑπαίθρου τῶν Σερρῶν, ἰδρύει τὸ 1952, μαζί μὲ ἄλλους Σερραίους, στὴν Ἀθήνα τὴν

Ἱστορική καὶ Λαογραφική Ἑταιρία Σερρῶν - Μελενίκου, τῆς ὁποίας ἐπὶ 28 περίπου χρόνια εἶναι πρόεδρος, καὶ φροντίζει γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ πνευματικοῦ τῆς ὀργάνου, τοῦ περιοδικοῦ «Σερραϊκὰ Χρονικά» ὅπου σὰν σὲ ἀρχεῖο ἔχει ἀποθησαυρισθῆ, καὶ ἀποθησαυρίζεται σπουδαῖο ἱστορικό καὶ λαογραφικό ὕλικό ποῦ προσφέρουν οἱ μελέτες ἐκλεκτῶν ἐπιστημόνων, Σερραίων καὶ μὴ, ποῦ διαφορετικὰ θὰ χανόταν γιὰ μεγάλη ζημιὰ τοῦ τόπου. Καὶ ἀκριβῶς μ' αὐτὸ τὸ αἰτιολογικό ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἐβράβευσε τὸ ἔργο τοῦτο, ποῦ ἐπιμελεῖται ὁ Πέτρος Πέννας, καὶ ποῦ τιμᾷ τὴν πόλη μας.

Ὁ Πέτρος Πέννας ὑπῆρξε ὁ πρωτοπόρος ποῦ ἀνοιξε σὲ ὅλους μας τὸ δρόμο. Οἱ δημοσιευμένες ἐργασίες του εἶναι πολλές. Μὰ τὸ ἔργο ποῦ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ «Ὀρφέα» παραδίδει στὸν κ. Πέννα τὴν τιμητικὴ πλάκετα.

τὸν ἀθανατίζει εἶναι ἡ «Ἱστορία τῶν Σερρῶν», στὴν ὁποία γιὰ πρώτη φορὰ ἀντιμετωπίζεται ἡ ἱστορία αὐτῆς τῆς πόλης μὲ ἐπιστημονικά κριτήρια.

Γενικά τὸ ἔργο τοῦ Πέτρου Πέννα τὸ διακρίνει ὑπευθυνότητα, ἐγκυρότητα, σαφήνεια, ἀμεσότητα καὶ μιὰ βαθειὰ ἀγάπη γιὰ τὴν ἑλληνικὴ παράδοση.

Ὁ Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου Νάσιουτζικ γεννήθηκε στὶς Σέρρες. Ἔβγαλε τὸ γυμνάσιο Σερρῶν καὶ τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Θεσ/κης. Ζεῖ στὴν Ἀθήνα.

Ἐξέδωσε «Οἱ Ρίζες» τὸ 1967 μὲ δεύτερη ἔκδοση τὸ 1972. «Φυσικὴ καὶ ἄνθρωπος» τὸ 1969, ἐπανεκδοση τὸ 1972. «Βιολογία τοῦ χρόνου» σὲ τρεῖς ἐκδόσεις τὸ 1970, 1971 καὶ 1974. «Τὸ τραῦμα τοῦ Ἀδάμ» πρώτη ἔκδοση τὸ 1971, β' ἔκδοση 1973. «Ἐπιφυλλίδες 1971 - 1972» μὲ ἐκδόσεις 1972 καὶ 1974. «Πεδίο καὶ Ἀνταγωνισμὸς 1974. «Ἐπιφυλλίδες 1973 - 1975» τὸ 1976.

Διάφορες ἐργασίες του εἶναι ἐπίσης καταχωρημένες σὲ περιοδικὰ καὶ ἡμερήσιες τῶν Ἀθηνῶν, κυρίως στὸ «Βῆμα». Τὸ ἔργο του προσφέρει σημαντικὲς φιλοσοφικὲς ἀπάψεις γύρω στοὺς σύγχρονους προβληματισμούς, γιὰ νὰ βροῦμε ὅλοι-μαζί —ὅπως γράφει ὁ ἴδιος : «τὴν ἀλήθεια ἂν ὑπάρχει».

Ὁ Νίκος Ἀστρινίδης κατάγεται ἀπὸ οἰκογένεια προσφυγικὴ ποὺ ἐγκαταστάθηκε στὸ Νέο Σκοπὸ Σερρῶν. Σπούδασε μουσικὴ στὸ Βουκουρέστι καὶ Παρίσι.

Τὸ 1944 κέρδισε τὸ πρῶτο βραβεῖο στὸ Παγκόσμιο Φεστιβάλ Πιάνου (Ἐϊστένφουντ), ἔχει δὲ ἐμφανισθῆ σὰν πιανίστας στὴν Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ἰσπανία, Ἰταλία, Αἴγυπτο, Ἰράν, Ἰαπωνία, Ἰνδίες, Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωση, Η.Π.Α., Ἀργεντινὴ, Βραζιλία, Ρουμανία καὶ ἄλλες χῶρες.

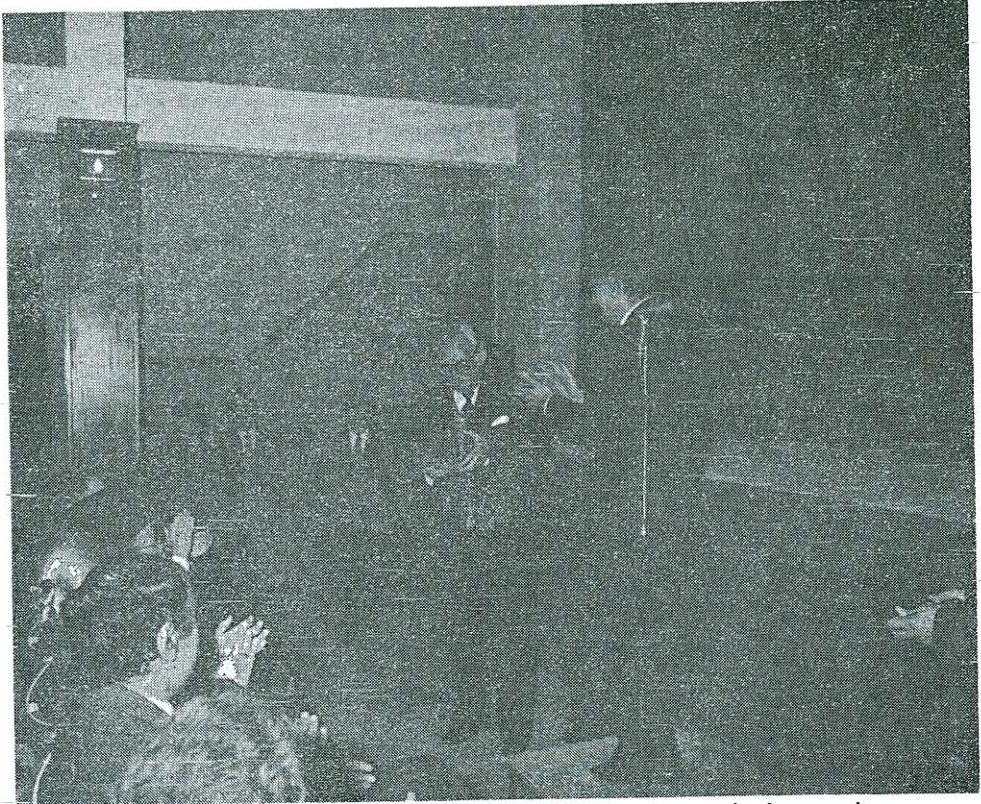
Σὰν διευθυντὴς ὀρχήστρας ἔχει ἐργασθῆ στὸ Παρίσι, Κάιρο, Σιγκαπούρη, Τόκιο καὶ Γαλλικὲς Ἀντίλλες. Τώρα διευθύνει τὴν Φιλαρμονικὴ Θεσσαλονίκης.

Συνέθεσε τὰ ὁρατόρια «Ἅγιος Δημήτριος», «Κύριλλος καὶ Μεθόδιος» καὶ «Ψαλμοί», τὴν «Συμφωνία 1821», τὴν καντάτα «Οἱ γάμοι τοῦ Πηλέα καὶ τῆς Θέτιδας», τὸ συμφωνικὸ ποίημα «Ὁ πύργος τῆς μοναξιᾶς», τὸ χορογραφικὸ ποίημα «Ἡ ζωὴ εἶναι ὄνειρο» (τοῦ Καλντερόν), τὸ «Σπίτι τῆς Μπερνάρντα Ἀλμπα» τοῦ (Λόρκα) καὶ πολλὰ ἔργα γιὰ πιάνο, τραγούδια καὶ μουσικὴ δωματίου. Οἱ συνθέσεις του ἔχουν παρουσιασθῆ μὲ ἐπιτυχία στὴν Εὐρώπη, Ἀμερικὴ, Ἀφρικὴ καὶ Ἀσία. Τὸ τελευταῖο του ἔργο εἶναι ἡ ὄπερα «Παῦλος Μελάς», σὲ ἔμμετρο κείμενο τοῦ Ἀλέκου Δαφνομήλη.

Ὁ Νίκος Ἀστρινίδης εἶναι μέλος τῆς «Διεθνοῦς Ἐταιρείας Μουσικῆς», τῆς «Γαλλικῆς Ἐταιρείας Συγγραφέων, Συνθετῶν καὶ Ἐκδοτῶν Μουσικῆς», Πρόεδρος τῆς «Μουσικῆς Ἐταιρείας Βορείου Ἑλλάδος» (ΜΕΒΕ), Διευθυντὴς Φιλαρμονικῆς Δήμου Θεσ/κης, Διευθυντὴς τοῦ Μακεδονικοῦ Ὁδείου καὶ καθηγητὴς τῆς Ἀκαδημίας Θεσ/κης.

Σὰν πιανίστας ὁ Νίκος Ἀστρινίδης στάθηκε πάντα ἕνας καλλιτέχνης σφραγισμένος μὲ δωρεὰ προνομιακή, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἐπιλέγει ἡ ζωὴ γιὰ νὰ πλατύνουν τὸ νόημα τῆς δημιουργίας.

Σὰ μουσικοσυνθέτης ἕνας ὑπεύθυνος δημιουργὸς ποὺ ἔφερε τὴν τέ-

Ὁ κ. Πέννας, ἐπιδεικνύει τὴν τιμητικὴν πλακέτα στὸ ἀκροατήριον.

χνη του στὴν ἀγνή πηγή μὲ ἐκφραστικούς τρόπους φορτωμένους φῶς, χάρη καὶ ἐλληνικότητα.

Ὁ Γιάννης Πετράκογλου ἀνήκει σὲ προσφυγικὴ οἰκογένεια ποὺ ἐγκαταστάθηκε στὶς Σέρρες τὸ 1922.

Ἔβγαλε τὴ σχολὴ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ

Πῆρε πτυχίον Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Εἶναι μέλος τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος καὶ τῆς Association Internationale des arts Plastiques Maison de l' Unesco, Paris.

Ἔκανε ἐλεύθερες σπουδὲς ζωγραφικῆς, καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ὑδρα τὸ 1965, Ἀθήνα 1970, Βόλο 1971, Θεσσαλονίκη 1971, Ἀθήνα 1972, Μύκονο 1973.

Συμμετείχε στὶς ἐξῆς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις : 10η, 11η, 12η καὶ 14η Πανελλήνιες Ἐκθέσεις Ζαπτείου τὸ 1969, 1971, 1973 καὶ 1975.

Στὸ Διεθνὲς Φεστιβάλ Ζωγραφικῆς τῆς Νικαίας (Gagne sur Mer) τῆς Γαλλίας 1972, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Μορφωτικῶν Ὑποθέσεων τῆς Γαλλίας, μὲ συνεργασία τῆς Ὑπηρεσίας Ἀνταλλαγῶν Τέχνης τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς Διεθνούς Ἑταιρίας Εἰκαστικῶν Τεχνῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Unesco.

—Στὴν ὁμαδικὴ «Ἐἴνοι καὶ Ἑλληνες ζωγράφοι» (Ἐλαφρᾶς Ὑλης). Γκαλερί «Διογένης», 1973.

—Στὴν ὁμαδικὴ «Ἀπρίλιος 1967—Ἰούλιος 1974». Γκαλερί «Διογένης» 1974.

—Στὴν Ἐκθεση τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος στὰ πλαίσια τῆς Διεθνούς Ἑβδομάδος Τέχνης τῆς Unesco, 1975.

Τιμητικὲς διακρίσεις

Τιμητικὴ διάκριση Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἔργα τοῦ καλλιτέχνη

Στὴν Πινακοθήκη τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν. Στὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ. Στὸ Ὑπουργεῖο Βορείου Ἑλλάδος. Στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Στὶς Πρεσβεῖες : Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας, στὴν Ἀθήνα. Στὸ Σύνδεσμο Συντακτῶν Ἐἴνου Τύπου κλπ. Σὲ ἰδιωτικὲς συλλογὲς Ἑλλήνων καὶ ξένων.

Τὸ ἔργο τοῦ Γιάννη Πετράκογλου διακρίνεται γιὰ τὴν ἐκφραστικὴ πολυμορφία του, τὴ διεΐσδυση σὲ θεμελιακὰ αἰσθητικὰ προβλήματα καὶ μιὰ εὐαισθησία ὑπερφορτωμένη ἀπὸ πολυάριθμα μηνύματα.

Ὁ Κώστας Τσέλιος γεννήθηκε τὸ 1941 στὴν Ἡράκλεια, ὅπου καὶ ἔβγαλε τὸ γυμνάσιο.

Σπουδές : Ἔβγαλε τὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν μὲ κρατικὴ ὑποτροφία.

Εἶναι κάτοχος πτυχίου ζωγραφικῆς καὶ ἔπαινο. Ἐπίσης πτυχίου ἱστορικῶν καὶ θεωρητικῶν σπουδῶν τῆς τέχνης καὶ πτυχίου εἰδικεύσεως στὰ ψηφιδωτά.

Δουλεῖ ἀπὸ τὸ 1969 τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Ἀκαδημίας Ἀλεξανδρούπολης.

Ὑπῆρξε σκιτσογράφος τῶν περιοδικῶν «Ταχυδρόμος» καὶ «Ἐπίκαιρα» Ἀθηνῶν ἐπὶ μιὰ 10ετία. Ἐπίσης συνεργάστηκε μὲ πολλὰ ξένα περιοδικά. Ἐκανε τρεῖς ἀτομικὲς ἐκθέσεις ζωγραφικῆς καὶ πῆρε μέρος σὲ τέσσερες ὁμαδικές.

Συμμετεῖχε ἀκόμα σὲ πέντε παγκόσμιες ἐκθέσεις γελοιογραφίας τρεῖς στὴν Ἀθήνα τὸ 1975, 1976, 1977 καὶ δυὸ στὴ Δυτικὴ Γερμανία τὸ 1978 καὶ 1980.

Πολλές ἐργασίες του τιμήθηκαν μὲ πρῶτα βραβεῖα. Τὸ 1978 πήρε τιμητικὴ ἀνάγλυφη περγαμηνὴ ἀπὸ τὸ Σύλλογο Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν.

Τὸ ζωγραφικὸ ἔργο τοῦ Κώστα Τσέλιου ὀλοκληρώνεται σ' ἓναν ἰδιαίτερο ἐκφραστικὸ χῶρο μὲ μέσα τολμηρὰ μὰ ὑποτεταγμένα στὴ ζεστὴ κι ἀνθρώπινη φύση τοῦ καλλιτέχνη νὰ ἐρμηνεύσει τὴ ζωὴ.

Τὸ γελοιογραφικὸ του ἀντίθετα μεταφέρει μιὰ ἤρεμη μελαγχολικὴ διάθεση μ' ἓναν σαρκασμὸ, γεμᾶτο κλαυσίγελο, ὥστόσο βαθεῖα ἱαματικὸ καὶ ρωμαλαῖο καὶ γυμνὸ σὰν τὴ νεότητα τοῦ κόσμου.

Μετὰ τὴν ὀμιλία τοῦ κ. Καφταντζῆ μίλησαν δι' ὀλίγων ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. κ. Κωνσταντῖνος, ὁ νομάρχης κ. Π. Γύφτουλας, ὁ δήμαρχος κ. Α. Ἀνδρέου καὶ οἱ κ. κ. Π. Πέννας, Γ. Πετράκογλου, Σ. Νάσιουτζικ καὶ Κ. Τσέλιος.

Προσφωνῶν ὁ κ. Πέννας καὶ εὐχαριστῶν γιὰ τὴν διάκρισι πού τοῦ ἀπενεμήθη, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Σεβασμιώτατε, κύριε Πρόεδρε, κυρίες καὶ κύριοι,

Ἐπὶ τὴν ιδιότητά μου ὡς Προέδρου τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρίας Σερρῶν - Μελενίκου, πού ἐδρεύει στὴν Ἀθήνα, ἀπευθύνω θερμὸ καὶ ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ πρὸς τὸν ἀδελφικὸ Σύλλογο τὸν «Ὁρφέα» καὶ τὰ συγχαρητήρια γιὰ τὴν συμπλήρωση ἑβδομήντα πέντε χρόνων μιᾶς ἐκπληκτικῆς γόνιμης προσφορᾶς στὸ Ἔθνος καὶ στὴν πόλη τῶν Σερρῶν.

Γιὰ τὴν δράση του καὶ τὴν προσφορά του, δίκαια ὑπερηφανεύονται οἱ Σερραῖοι καὶ δίκαια σήμερα πανηγυρίζουν.

Γιατὶ ἡ ἱστορία τοῦ «Ὁρφέα», συμπορεύεται καὶ συνυφαίνεται μὲ τις ἱστορικὲς περιπέτειες τῶν Σερρῶν, τὴν τύχη τῶν ὁποίων συμμερίστηκε. Γεννήθηκε σὰν αἴτημα τῶν καιρῶν, σὲ μιὰ ἐποχὴ δύσκολη γιὰ τὸ ἔθνος καὶ τὴν Μακεδονία. Ἀπετέλεσε τὴν ἐκφραση τῶν πόθων τῶν Σερραίων γιὰ κοινωνικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ ἀνάταση, καὶ τὴν συνισταμένη ἐθνικῆς ἀμυνας κατὰ τοὺς δύσκολους χρόνους, τῆς διπλῆς κατὰ τοῦ γένους μας ἐπιβουλῆς.

Ἔτσι παράλληλα πρὸς τὴν οὐσιαστικὴ ἀθλητικὴ καὶ τὴν μουσικὴ καὶ θεατρικὴ παιδεία, πού μετέδιδε στὴν Σερραϊκὴ κοινωνία, ἔγινε «Κέντρο Ἐθνικὸ» καὶ φυτώριο Μακεδονομάχων, πού ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν διατήρηση τῆς Ἑλληνικῆς ταυτότητος τοῦ Μακεδονικοῦ χώρου καὶ ἰδιαίτερα τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν καὶ τῆς ὑπαίθρου περιοχῆς της.

Ἐξ αἰτίας τῶν Ἐθνικῶν καὶ πολεμικῶν περιπετειῶν, κατὰ μικρὰ διαστήματα ἀνεστάλη ἡ δραστηριότητά του. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡγεσία ἐκλεκτῶν καὶ ἐμπνευσμένων πνευματικῶν ἀνθρώπων καθόλου δὲν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τοὺς στόχους του. Ἔτσι σήμερα ἑβδομήντα πέντε χρό-

νων ὁ «Ὁρφέας» ἀλλὰ ἀκμαῖος καὶ σφριγηλὸς ὅσον ποτὲ ἄλλοτε κάτω ἀπὸ τὴν ἐμπνευσμένη ἡγεσία τοῦ τωρινοῦ Προέδρου του κ. Γιώργου Καφταντζῆ, μὲ τὴν καταξιωμένη πανελληνίως ἐπιστημονικὴ, ποιητικὴ καὶ λογοτεχνικὴ προσωπικότητά του, καὶ τὸν ὄγκο τῆς συγγραφικῆς του ἐργασίας, ὁ «Ὁρφέας» παρὰ τὴν ἴδρυση καὶ ἄλλων ἀξιολόγων παρεμφερῶν πνευματικῶν Σωματείων, ἀποτελεῖ καὶ σήμερα τὸ μοναδικὸ πνευματικὸ ἀντιπροσωπευτικὸ σωματεῖο ποῦ διαρκῶς διευρύνει καὶ κατευθύνει τὰ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ Σερραϊκοῦ κοινοῦ καὶ τῆς νεολαίας. Γιαυτὸ εὐχόμεσθε ἀπὸ καρδίας ὅπως μακρὰ καὶ ἀνοδικὴ εἶναι ἡ πορεία του στὴν διαδρομὴ τῶν χρόνων.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ προσωπικῶς, μὲ πολλὴ συγκίνηση παραλαμβάνω τὴν ἀπονεμομένη εἰς ἐμὲ διάκριση καὶ μὲ εὐγνωμοσύνην ἀποδέχομαι τὴν τιμὴ. Καὶ βεβαίῳ πῶς παρ' ὅλες τὶς ἱκανοποιήσεις ποῦ αἰσθάνθηκα σὲ ἄλλες ἀνάλογες τιμὲς ποῦ μοῦ ἀπενεμήθησαν κατὰ καιροῦς, τὴν σημερινὴ ἐπιβράβευση τοῦ ἔργου μου, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου μου, θὰ τὴν θεωρῶ πάντοτε σὰν τὴν ὑψηλότερη τιμὴ μου.

Μόνον ποῦ ἡ ἀποψινὴ ὥραία ἐκδήλωση παρουσιάζει κάποιαν ἔλλειψη. Ἀπὸ τὸν κατάλογο τῶν τιμωμένων λείπει καὶ ἡ ἐπιβράβευση τῆς τάξεως τῆς ποίησης καὶ τῆς λογοτεχνίας. Καὶ ὑποπτεύομαι πῶς ἡ ἠθελημένη αὐτὴ παράληψη ἔγινε ἀπὸ ὑπέρμετρη μετριοφροσύνη τοῦ κ. Προέδρου, τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον δικαιοματικὰ ἀνήκει ἡ τιμὴ, τοῦ κορυφαίου λογοτέχνη καὶ ποιητῆ τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν.

Ἐλπίζω πῶς σύντομα θὰ βρεθῆ ἡ εὐκαιρία ὥστε νὰ τοῦ ἀποδοθῆ ἡ ἐμπρέπουσα ἐπιβράβευση.